

Scofield Bijbel College

APOLOGETIEK

In deze aflevering wordt de ‘apologetiek’ besproken en de ontwikkelingen hieromtrent.

Deze uitgebreidere bespreking heeft als doel u een inleiding te geven in de wetenschap van de apologetiek alsmede een aantal praktische tips. Hoewel we er naar streven onderwerpen middels korte artikelen te introduceren, laat dit onderwerp het niet toe om te volstaan met een bespreking van één a twee pagina’s.

Hoewel deze bespreking dus beduidend langer is dan normaal, is dit géén uitputtende bespreking en zeker niet een van ‘wetenschappelijk theologisch niveau’.

Redactie SBC

INHOUDSOPGAVE

Inleiding.....	2
Herkomst van het woord	2
Job	2
Polemiek	3
De Rooms Katholieke kerk.....	4
Evolutie, verlichting	4
Creationisme.....	5
Schepping: uit het niets?.....	5
Het gevaar van het Evolutionisme	6
Doelstellingen van de Apologetiek.....	7
Sceptici en rationalisme	7
Evangelicale apologetiek.....	7
Heeft de Bijbel dan verdediging nodig?	8
Blijf in controle.....	8
Beperkingen van de apologetiek	9
Apologetiek, praktijkvoorbeelden.....	10

Inleiding

1 Petrus 3:15-16

“Maar heiligt de Christus in uw harten als Here, altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is, doch met zachtmoedigheid en vreze, en met een goed geweten, opdat bij al het kwaad, dat men van u spreekt, zij, die uw goede wandel in Christus smaden, beschaamd gemaakt worden”.

De (Christelijke) Apologetiek is “de studie die zich bezighoudt met het verdedigen van het Christelijke geloof”. Dit is een Bijbelse opdracht, zoals het bovenstaande gedeelte uit de Petrusbrief onder andere laat zien; we moeten altijd bereid zijn hen, die ons vragen verantwoording van ons geloof af te leggen te antwoorden en dat op een manier die degenen die ons, ons geloof, te schande willen maken “beschaamd gemaakt worden”.

Herkomst van het woord

Het woord apologetiek komt van het Griekse ‘apologia’ dat vertaald wordt als ‘verdedigen’. Deze verdediging van het geloof vereist kennis van zaken; ten éérste van de Bijbel maar ook van allerlei zaken uit de wereld om ons heen, een zekere algemene ontwikkeling of op zijn minst de wil deze op te doen is daarbij onontbeerlijk.

De Apologetiek is een gééstelijke strijd. We mogen het geloof niet met ‘het vlees’ verdedigen, oftewel een “mes op de keel”-evangelie prediking of “geloof of ik schiet” verdediging is absoluut niet toegestaan door God, zo zegt ook 2 Korintiërs 10:3-6:

“Want al leven wij in het vlees, wij trekken niet ten strijde naar het vlees, want de wapenen van onze veldtocht zijn niet vleselijk, maar krachtig voor God tot het slechten van bolwerken, zodat wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk bedenksel als krijgsgevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus, en gereed staan, zodra uw gehoorzaamheid volkomen is, alle ongehoorzaamheid te straffen”.

Wanneer we dit beseffen zien we ook dat de kerk in de voorbije eeuwen met haar ‘kruistochten’ en ‘religieuze oorlogen’ veel kwaad heeft gedaan; niet alleen in menselijke zin maar ook gééstelijk! Men is volstrekt ongehoorzaam aan het Woord van God uit éigen kracht, met ‘vleselijke middelen’ gaan strijden.

Job

Het boek Job is één van de mooiste, Bijbelse, voorbeelden van apologetiek. In bijna het hele boek lezen we (over de) rechtvaardiging van God’s handelen met de mens. Job probeert de redenen voor zijn loyaliteit aan God uitéén te zetten en maakt duidelijk dat de God van Israël onvergelijkbaar is met de goden van de landen rondom.

Ook Psalm 14 en 19 kennen een zelfde karakter.

Psalm 19:2-3

“De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt het werk zijner handen; de dag doet sprake toestromen aan de dag, en de nacht predikt kennis aan de nacht”.

En in de Romeinbrief herhaalt Paulus dit:

Romeinen 1:20

“Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit zijn werken met het verstand doorzien, zodat zij geen verontschuldiging hebben”.

Paulus te Athene

Eén van de meest duidelijke voorbeelden, in het Nieuwe Testament, van het toepassen van de apologetiek is Handelingen 17:15-34.

Paulus legt hier omstandig het evangelie uit aan zijn kritische toehoorders en gebruikt daarbij tevens wat geschreven is door hun eigen dichters als 'wapen' om het ongeloof te bestrijden. Hoewel de meeste toehoorders desondanks niet geloven (bespotten hem, negeren de boodschap) zijn er toch ook enigen onder hen die wél tot geloof komen door de redevoering van Paulus ^{Handelingen 17:34}.

Apologetiek heeft dus alles met het verstand, de ratio of de rede, te maken.

Wie zijn geloof niet onder woorden kan brengen, het niet kan verdedigen, vaart op gevoel en is een makkelijk slachtoffer van critici. Al snel gaat de gelovige dan twifelen en wordt heen en weer geslingerd door emoties, als "een golf der zee" ^{Jakobus 1:6}. De Bijbel moedigt de mens ook áán om te onderzoeken of wat hij hoort wel waar is en prijst degenen die dat doen ook als zijnde verstandig ^{Handelingen 17:11}, dat zien we door het hele Oude en Nieuwe Testament heen.

Polemiek

Wanneer we het hebben over Apologetiek moeten we ook spreken over het tegenovergestelde: de 'polemiek' (=strijd). Apologetiek is de verdediging tegen aanvallen van buiten de geloofsgemeenschap, polemiek is de verdediging tegen aanvallen van binnen uit de geloofsgemeenschap.

Polemiek ontstaat door twee redenen die nauw samenhangen:

1. verkeerde of misleidende interpretatie van de Bijbel (zie: Hermeneutiek)
2. valse leer en sekten.

Onder de mensen die de Bijbelse leer aanvallen, van binnen uit de geloofsgemeenschap, valt een ieder die verkeerde leerstellige opvattingen brengt. Al in het Nieuwe Testament zien we dit gebeuren; de Ebonieten (Joods-Christelijke sekte), de Nikolaïten, diverse met name genoemde leraren. In de vroege kerkgeschiedenis zien we ze ook.

Twee Bijbelse voorbeelden van polemiek:

1. de 1^e Korinthebrief. Er was in Korinthe strijd ontbrandt tussen diverse groepen gelovigen, nog afgezien van allerlei andere zaken die er speelden. Paulus zet de zaken in deze gemeente op een rij en onderwijst ze met als gevolg dat men zich bekeert en hij in de 2e Korinthebrief lovende woorden over ze kan schrijven;
2. de Galatenbrief. In deze gemeente was de valse leer van de Ebonieten binnengedrongen. Zij leerden dat men éérst tot het Jodendom bekeerd moest worden, de wet moest houden etc. en pas dán tot geloof in Christus kon komen. Ook hier onderwijst Paulus de juiste weg.

Het antwoord op polemiek is dus een heldere uiteenzetting, apologetiek!, van de juiste leer en correctie, tucht, ten opzichte van degenen die dwalen.

Vandaag de dag zien we de op de New-Age geïnspireerde gedachten binnensluipen tot aan atheïstische predikanten! Onder dwaling binnen de gemeente, welke leidt tot polemiek en schisma's, valt ook de oikomene, de 'één-doop'-leer, de alverzoening, enz.

Valse leer en sekten zijn ondermeer de Jehova's getuigen, Sabbats-vierders (Zevende Dag Adventisten, Zevende Dag Baptisten, enz), Mormonen, Welvaartsevangelie, Toronto-

beweging, e.d. Kenmerk van deze bewegingen is dat zij doen alsof zij Christenen zijn maar de kern van het Evangelie van Genade hebben ze losgelaten en vervangen voor andere zaken: wetticisme, ander evangelie, uiterlijke schijn en valse wondertekenen, bandeloosheid tot aan ontkenning van Christus' verzoeningswerk en het bestaan van God!

De Rooms Katholieke kerk

Vanaf de 4e eeuw tot aan de late middeleeuwen was er weinig aandacht voor de Apologetiek. Dit had alles te maken met de totale heerschappij, op geestelijk én politiek gebied, van de Rooms Katholieke kerk. Men verdedigde de kerkelijke opvattingen niet middels het woord, maar met het zwaard: tegenstanders werden vervolgd en vermoord. Oppositie was per definitie spelen met je leven en dus was er weinig publiek protest; de massa leefde in bittere armoede, kon niet lezen en schrijven, werd uitgebuit door de kerk en politiek –die hand in hand gingen- en had het voornamelijk druk met overleven! Het mag in dat opzicht een Godswonder heten dat er tóch mannen opstonden die Gods Woord wél onversneden brachten, met gevaar voor hun eigen leven, de Bijbel vertaalden en de bevolking onderwees in de waarheid waardoor uiteindelijk het juk van de RK kerk afgeworpen werd (in Europa).

Aangezien de meeste mensen het onderscheid tussen de Gemeente van Christus en de kerk niet kunnen maken plukken we tot op de dag van vandaag hier de zure vruchten van. Eén van de meest gehoorde tegenwerpingen aan het adres van Christenen, de Bijbel én God, is: hoe zal ik geloven in een God die alleen maar oorlogen heeft veroorzaakt! Het kind word, bewust of onbewust, met het badwater weggegooid.

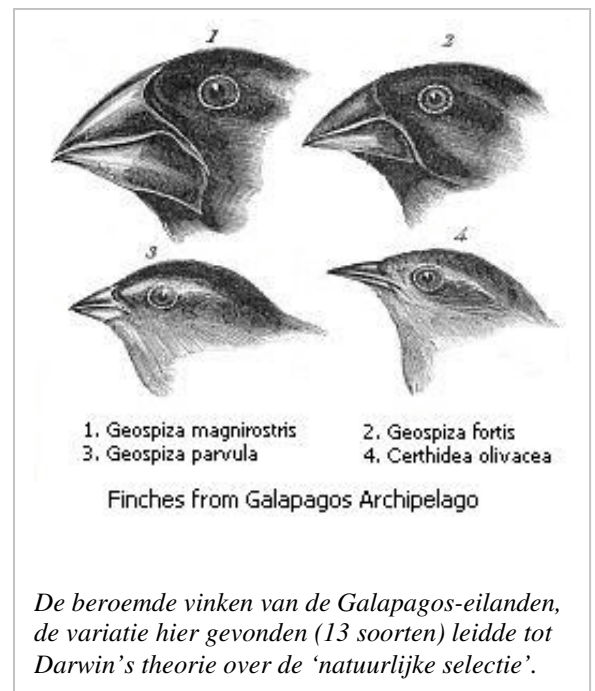
Evolutie, verlichting

De verwerping van de Kerk, tijdens de periode van de "verlichting" (± 1650-1789) met hun credo "Geen God en geen meester" - leidde er ook toe dat de mensen de Bijbel verwierpen en de boodschap hierin; bijvoorbeeld aangaande de schepping. Het Pantheïsme (= "alles is god" oftewel het goddelijke is in alle wezens zélf, een gedachte welke we ook kennen uit de New-Age filosofieën) deed opgang.

De kerk had geen antwoord toen vervolgens Charles Darwin (1809-1882) hen met de evolutie-theorie confronteerde en de gevolgen van deze theorie zijn desastreus; velen hebben mede daardoor God de rug toegekeerd. Darwin ontving, net als Voltaire –een bekende Pantheïst-, niet snel daarna een erkenning voor zijn werk door de toekenning van de orde "Pour le Mérite" (een door het Pruisische Koningshuis ingestelde orde) en is "vanwege zijn grote verdiensten voor de maatschappij" begraven in de beroemde Westminster Abbey, de kerk waar alle Engelse Koningen sinds 1066 worden gekroond, dichtbij onder andere de wetenschapper Isaac Newton (die overigens overtuigd Christen was). De totale knieval van de kerk voor de 'moderne wetenschap' had niet duidelijker geïllustreerd kunnen worden!

De ongeestelijke instelling van de (RK) kerk en haar manier van omgaan met kritische vragen aangaande het gedachtegoed van de kerk was hier mede aanleiding toe; men was niet in staat de theorie te weerleggen vanuit de Bijbel.

Triest genoeg moeten we vaststellen dat zélf de 'godgeleerden' hierin meedingen. Men had geen weerwoord tegen de ideeën van 'de wetenschap', integendeel: men omarmde ze!

Creationisme

Het antwoord op het evolutionisme is het Creationisme. Het creationisme kent verschillende varianten:

- jonge aarde creationisme: schepping in zes dagen van 24 uur enkele duizenden jaren geleden, een creationistische denkwijze die twee varianten kent:
 1. schepping zoals beschreven in de Bijbel (onze vertaling er van) waarbij de aarde 'vanuit het niets' een bewoonbare wereld werd;
 2. een herscheping van de aarde (de "Restitutieleer"). In deze gedachtegang gaat men er vanuit dat er een wereld vóór de huidige schepping is geweest welke met de ons bekende schepping is "herschepen". Deze theorie –welke er vanuit gaat dat er in Genesis een vertaalfout voorkomt- is slechts bij weinigen bekend en wordt veelal genegeerd en zelfs bestreden ¹⁾ doordat de 'jonge aarde creationisten', met name in en vanuit Noord-Amerika, de discussie over de evolutie-theorie ⇔ creationisme sterk overheersen.
- oude aarde creationisme: schepping over een periode van vele miljoenen jaren.
- progressief creationisme God stuurt of grijpt in in de ontwikkeling van het leven

De laatste is het minst in overeenstemming met een letterlijke lezing van de Bijbel, maar komt ook het minst in conflict met de gevestigde wetenschap; de eerste het meest in overeenstemming met een letterlijke lezing van de Bijbel, maar is ook het meest in conflict met de gevestigde seculiere wetenschap.

Er zijn ook christelijke gelovigen die de evolutietheorie geheel accepteren en in de wetenschap het methodologisch naturalisme aanvaarden. Deze worden aangeduid als theïstische evolutionisten of evolutionaire creationisten.

Tot slot is er sinds de jaren negentig van de vorige eeuw –tot op ministerieel niveau!- veel aandacht voor de ideeën van het "Intelligent Design"; een poging evolutionaire gedachten samen te voegen met een religieuze gedachtegang vanuit een pseudo-wetenschappelijke benadering. De basis van de ID-theorie is "de irreduceerbare complexiteit, het voorkomen van ingewikkelde mechanismen in de natuur die dermate complex zijn dat zij niet door toevallige evolutie ontstaan kunnen zijn, omdat het systeem enkel zoals het is kan werken". Als verklaring wordt daarom gegeven dat er geen sprake is van toeval (zoals het evolutionisme wil) maar van ene "ontwerp" door "een hogere macht". De ID-theorie is daarmee inpasbaar of aanvaardbaar voor diverse religieuze stromingen maar verwerpelijk voor hen die de Bijbel serieus nemen aangezien het feitelijk niet meer is dan een vorm van progressief creationisme.

Schepping: uit het niets?

Is de wereld 'uit het niets' voortgekomen of geschapen? De evolutionist zegt van wel; uit een grote 'oerknal' ontstond de wereld en het leven. Een weinig wetenschappelijke gedachtegang, want het vraagt... geloof (in de wetenschappelijke term: "vooronderstelling" of "axioma", een aanname)! Veel Christenen denken dat dit ook zo is; men meent dat God de wereld 'vanuit het niets' heeft geschapen.

De Bijbel zegt echter iets anders: "Want UIT HEM en DOOR HEM en TOT HEM zijn alle dingen" Romeinen 11:36.

¹⁾ Het bestrijden van deze leer volgt bij sommigen onder andere uit de gedachtegang dat de KingJames- danwel de StatenVertaling de "absoluut juiste" vertaling van God's Woord is. Dit fundamentalistische absolutisme leidt derhalve tot een verwerping van andere gedachten op grond van de vooringenomen gedachten met betrekking tot deze vertalingen. Daarnaast speelt een (openlijke) afkeer van ondermeer de Scofield Reference Bible, welke de resitutieleer van enige argumenten voorziet, hierbij ook een rol.

“God heeft alles niet uit het niets geschapen, maar uit Zichzelf! Logisch eigenlijk, want de alomtegenwoordige, allesomvattende God omvat natuurlijk alles wat er bestaat. En Hij heeft zijn schepping gemaakt met materiaal en energie uit Hemzelf. Niet alleen het ontwerp, maar ook het basismateriaal is uit Hem afkomstig. Zoals God de man uit aards materiaal schiep en de vrouw uit de man heeft geschapen, zo heeft Hij de hele schepping uit Zichzelf gemaakt. We zijn deel van Hem. Door deze gedachte ben ik sterker gaan beseffen hoezeer God met zijn schepping verbonden is. We zijn letterlijk uit onze Schepper voortgekomen.” (M. ten Hennepe, www.bijbelstudie.org)

Het gevaar van het Evolutionisme

Het grootste gevaar van het aanhangen van welke vorm van evolutionisme is dat daarmee de deur opengezet is naar verwerping van de Bijbel. We kunnen overigens niet stellen dat Darwin ea daar oorspronkelijk op uit waren maar door het ontkennen van de schepping is er ook géén plaats voor een goed geschapen mens welke in zonde is gevallen, wanneer er geen zondeval is, is er ook geen vergeving noodzakelijk. Daarmee is de dood (en opstanding) van Christus Jezus een volstrekt overbodige zaak geworden; immers: hij stierf om de zonde welke tot de dood leidde te overwinnen maar wanneer die zonde er niet is geweest, dan is Zijn dood zinloos geweest.

Het evolutionisme moet daarom als volstrekt verwerpelijk en tegen-bijbels gedachtegoed worden ontmaskerd en verworpen. Wanneer we dat doen, op grond van de Bijbelse gegevens, vraag dit echter om een passend antwoord ^{1 Petrus 3:15-16}. Het is daarmee één van de grootste uitdagingen aan de Christenheid vandaag om dit antwoord te vinden en te geven. Hier dient Christelijke wetenschap hand-in-hand te gaan met apologetiek!

Doelstellingen van de Apologetiek

De Christelijke Apologetiek heeft de volgende doelstellingen:

1. het weerleggen van alle argumenten tegen de Bijbel en het Christendom;
2. het aantonen dat alléén de Bijbel, de er uit voortvloeiende Christelijke levenswijze en overtuiging, kunnen leiden tot een permanent, vreedzaam, leven;
3. om de twijfel bij gelovigen weg te nemen welke zou kunnen ontstaan door de aanvallen van de seculiere wereld op het Christelijke geloof (zie eerder: de evolutie, verlichting etc);
4. de gelovige te voorzien van voldoende bewijs(voering) om de bovenstaande doelen te realiseren.

De gebruikte methoden zijn divers; er is geen voorgeschreven lijn waarlangs de apologetiek zich beweegt. Centraal staat dat de redeneringen welke tegen de Bijbel worden ingebracht worden kunnen worden weerlegd met behulp van:

1. redeneringen;
2. wetenschappelijke bewijzen (archeologie, biologie, etc);
3. bijbelse bewijzen.

Sceptici en rationalisme

Er zijn er die van mening zijn dat Christelijke apologetiek niet noodzakelijk is of zelfs niet Bijbels. Zij zien geen toegevoegde waarden en zeggen eenvoudigweg dat de Bijbel geloofd of aanvaard moet worden en er geen menselijke redeneringen noodzakelijk zijn. Men gaat daarbij voorbij aan de Bijbelse, eerder gegeven, argumenten hieromtrent.

Een ander tegengestelde is het Christelijke rationalisme; dat gaat er van uit dat álles in de Bijbel te bewijzen of beredeneren is. Men gaat er vanuit dat de ongelovige, mits maar gepresenteerd met voldoende en juiste feiten, niet anders kan dán geloven. Daarbij gaat men echter voorbij aan de werking van God's Geest!

Feit is dat logisch redeneren mensen inderdaad tot de overtuiging kan brengen dat wat de Bijbel onderwijst de waarheid is. Een mooi voorbeeld hiervan is het volgende citaat van een geschiedkundige, Randall Niles, die zichzelf als atheïst beschouwde:

“Voor mij was de Bijbel niks anders dan de andere oude religieuze boeken – slechts een vertaling van een interpretatie van een interpolatie van een orale traditie – en daarom een boek met geen geloofwaardigheid of verbinding met de oude manuscripten zelf (als deze al bestonden). Voordat deze reis begon had ik geen interesse in het lezen van dit “ingewikkelde” mythologische boek. Desalniettemin, ik had nu veel plezier in mijn studie van de archeologie, en de archeologische boeken bleven maar verwijzen naar de Bijbel als een historische en geografische bron. Daarom voelde ik een behoefte om op zijn minst de Bijbel te lezen als een “intellectuele oefening” om mij in staat te stellen de mensen, plaatsen en gebeurtenissen die genoemd werden in de andere boeken die ik aan het lezen was in een context te kunnen plaatsen.... Nou, ik stond perplex!”

Het gevolg was dat de schrijver tot een levend geloof kwam en nu een boek heeft geschreven en tevens gratis via een website heeft gepubliceerd waar hij in een groot aantal artikelen apologetiek op hoog niveau beoefent!

Evangelicale apologetiek

De meeste Evangelische bijbelleraren zijn van mening dat de rede niet het startpunt moet zijn. Volgens hen is de Bijbel zélf het startpunt: éérst geloof en vervolgens (wetenschappelijke) steun en onderbouwing hiervoor. Geloof is dus altijd het startpunt en niet andersom. Dit is een uitgangspunt dat Bijbels te verdedigen en acceptabel is.

De Evangelische apologete gebruikt apologetiek vooral om het geloof

- a. *te verdedigen;*
- b. *te steunen;*
- c. *te onderhouden.*

En (meestal) niet om vanuit de apologetiek de toehoorders te overtuigen en tot geloof te brengen. Alhoewel dit, uiteraard, ook Bijbels gezien zeker niet uit te sluiten is!

Heeft de Bijbel dan verdediging nodig?

Zoals gezegd zijn er die van mening zijn dat apologetiek overbodig is. Men gaat er vanuit dat de Bijbel aanvaard moet worden 'in geloof' en dat is het dan. Gelovigen die deze stelling verdedigen hebben in zoverre gelijk als het om de verdediging van Gods Woord binnen de gemeente zélf gaat (in het kader van bijvoorbeeld **polemieken** want binnen de Gemeente is Gods Woord de absolute norm of zou dit behoren te zijn).

De Bijbel is geen 'hulpeloos boek' dat die onze verdediging nodig zou hebben; de apologetiek is op de méns gericht, de ongelovige scepticus of de twijfelende gelovige. De Bijbel, ons geloof, wordt ten opzichte van hen verdedigd of middels buiten-Bijbelse bronnen "onderbouwd" of bewezen c.q. bevestigd zodat twijfels weggenomen kunnen worden en het geloof gesteund wordt.

Een andere reden waarom de apologetiek verworpen wordt door gelovigen is dat zij van mening zijn dat de menselijke rede absoluut gewantrouwd moet worden. Geloof en rationeel beredeneren gaan voor hen niet samen; sterk: zij denken dat deze elkaar uitsluiten. De grondslag hiervoor is vaak: angst en onkunde. Zij vinden zichzelf vaak maar matig in staat om sceptici te woord te staan en zijn bang om dit te doen. Zij hebben géén antwoord op kritische vragen. Dit willen zij niet onder ogen zien en vluchten dan vaak in een tegenreactie; het ontkennen van het nut van de apologetiek!

Daarnaast is er nog een categorie gelovigen die willens en wetens het nut van apologetiek bestrijden. Zij weigeren de Bijbel als Gods Woord, de verdediging er van, en het Bijbelse Creationisme, te accepteren zoals deze is. Zij zijn wel religieus maar de vraag dringt zich op of zij wel zijn wedergeboren. Het is zinloos met hen in discussie te gaan over deze zaken zolang zij hun koppige houding en onwil om tot wedergeboorte te komen niet opgeven.

Blijf in controle

Wie, als gelovige, discussies of debat aangaat met ongelovigen –bijvoorbeeld bij lezingen of presentaties- moet erg waakzaam zijn. Het is niet moeilijk voor mensen om, zeker in een vijandig gezinde omgeving, de spreker van zijn stuk te brengen door bijvoorbeeld sarcastische opmerkingen, dubieuze vraagstellingen, vragen welke van het hoofdonderwerp afleiden ("mistgordijnen") tot op gemeen "op de man spelen".

Het is daarom van het grootste belang dat bij lezingen, spreekbeurten en presentaties, de apologete de controle houdt; wanneer vraagstellers er duidelijk op uit zijn het gepresenteerde onderuit te halen, op welke manier dan ook, dient de spreker –bij voorkeur subtiel- terug te gaan naar het oorspronkelijke onderwerp en zijn verhaal te vervolgen.

Openbare debatten zijn over het algemeen géén goede plaats om apologetiek te bedrijven; een debat heeft de neiging "alle kanten op te gaan", men kan vaak zijn verhaal niet afronden of duidelijk uiteen zetten, argumenten –zowel terzake als niet terzake- gaan over en weer, etc.. Over het algemeen zijn uitnodigingen voor deelname aan een debat dan ook niet meer dan een val om de gelovige in diskrediet te brengen en moeten vermeden worden.

Beperkingen van de apologetiek

De apologetiek heeft beperkingen. Zoals we eerder zagen is het, zonder de werking van God's Geest, niet mogelijk dat een mens tot geloof komt of aanvaard wat hij hoort of leest in de Bijbel. Het is géén “wondermiddel”!

Eén van deze beperkingen is dat de apologeet nooit kan bewijzen dat God bestaat. De mens is in staat, tot op zekere hoogte, dit bestaan van God boven redelijke twijfel te verheffen. De mens is in staat, aan de hand van buiten-Bijbelse én Bijbelse bronnen, aan te tonen dat Christus Jezus heeft bestaan, heeft geleden aan het kruis en is opgestaan uit het graf. En vele andere belangrijke zaken kunnen onomstotelijk bewezen of beredeneerd worden. Maar de apologeet zal nooit in staat zijn 100% wetenschappelijk bewijs te leveren voor het bestaan van God, laat staan de –**onwillige**- scepticus te overtuigen ^{Handelingen 17:15-34}. Wie niet tot geloof wil komen, zal niet tot geloof komen! Hoe overtuigend het **objectieve** bewijs ook mag zijn.

Het **hóófd**doel van de apologetiek is dan ook: **het slechten van (door mensen) opgeworpen barrières welke hindernissen zijn om het geloof te aanvaarden.**

Er is in onze tijd voldoende informatie en bewijs beschikbaar om te bewijzen dat de Bijbel een uniek boek, met een unieke boodschap, is. Daarbij wordt gevoegd de principes van rationeel denken –welke niet onze vijand zijn maar een zegen!- en zodoende hebben wij als gelovigen in deze tijd alle middelen, kennis en kunde om de sceptici ‘beschaamd te doen staan’ ^{1 Petrus 3:15-16}. Nogmaals: dit kan er niet toe leiden dat zij die het Woord van God niet willen aanvaarden dit alsnog aanvaarden, maar wél dat zij die oprecht zoekende zijn een bevredigend antwoord krijgen en zich bekeren tot deze levensreddende boodschap!

Apologetiek, praktijkvoorbeelden

Maar, .. hoe moet men nu “apologetiek bedrijven”? Onderstaande artikeltje is een mooi voorbeeld van de toepassing van deze redeneerkunde.

Fouten maken is menselijk

Door Gregory Koukl

Een bekende aanval op de bijbel gaat zo: Mensen hebben de bijbel geschreven. Mensen zijn niet perfect. Daarom is ook de bijbel ook niet perfect en dus niet geïnspireerd door God.

Deze poging faalt om twee redenen.

Ten eerste is het niet geldig (deze conclusie volgt niet logischerwijs) omdat de eerste veronderstelling subtiel veronderstelt wat het probeert te bewijzen, n.l. dat de bijbel niet geïnspireerd is door God. Waar het om gaat is dat óf de mens alleen verantwoordelijk is voor de bijbel, óf dat God door de mens heen werkt en de tekst geïnspireerd heeft. Gezien het feit dat de eerste veronderstelling de conclusie veronderstelt is de benadering een vicieuze cirkel.

Ten tweede verslaat het argument zichzelf. Overweeg deze reactie:

“Jouw argument is dat mensen de bijbel geschreven hebben en de mens gebrekkig is, daarom is de bijbel gebrekkig. Als dat waar is dan is het ook zo dat het argument, aangeleverd door jou, een feilbaar menselijk wezen, gebrekkig is. En als jou mening gebrekkig is, waarom zou ik het dan moeten geloven?”

Het is niet vanzelfsprekend dat als de mens in staat is fouten te maken, hij dit ook altijd doet. Als dit zo zou zijn, dan zou dit argument onjuist zijn omdat het van een zondig mens komt. Alles bij elkaar opgeteld verslaat deze tegenwerping zichzelf; het pleegt zelfmoord.

Het zal niet genoeg zijn om de bijbel te verwerpen, slechts omdat “mensen het schreven”. Dit op zichzelf is geen verantwoording.

<http://www.apologetiek.org/artikelen/bijbel/foutenmenselijk.html>

Zoals we zien, wordt hier de Bijbel zélf niet gebruikt voor de weerlegging van één van de meeste bekende argumenten tegen de Bijbel maar slechts de ‘menselijke ratio’ aangesproken. De redenering wordt weerlegd door zichzelf. Dát is vervolgens het ‘vertrekpunt’ om inhoudelijk verder te kunnen spreken over de Bijbel en haar boodschap voor de mens. Een andere, veelgehoorde, tegenwerping van ongelovigen is dat de Bijbel tegenstrijdigheden zou bevatten. En, zo is de redenering, als de Bijbel zichzelf tegenspreekt is deze per definitie (a) onbetrouwbaar en (b) niet door God geïnspireerd. De onfeilbaarheid van de Bijbel lijkt zo teniet te zijn gedaan. Een voorbeeld van een antwoord op een dergelijke ‘aanklacht’:

In Handelingen 9:7 staat: “De mannen die met Saulus meereisden, stonden sprakeloos; ze hoorden de stem wel, maar zagen niemand.” In Handelingen 22:9 staat: “De mensen die bij me waren, zagen wel het licht, maar hoorden niet de stem van hem die tegen me sprak.” Op het eerste gezicht lijken deze verslagen tegenstrijdig – de een zegt dat Paulus’ medereizigers een stem hoorden, terwijl de ander zegt dat ze geen stem hoorden. Maar de Griekse tekst brengt de oplossing. “De constructie van het woord ‘horen’ (akouo) is niet hetzelfde in de twee verslagen. In Handelingen 9:7 wordt het gebruikt op een genitieve wijze, in Handelingen 22:9 accusatief. De genitieve constructie drukt uit dat er iets gehoord wordt of dat bepaalde geluiden het oor bereiken, maar geeft niet aan of een persoon ook begrijpt wat hij hoort, of niet. De accusatieve constructie daarentegen beschrijft ‘horen’ op een manier die ook een mentaal begrip bevat van het gesproken bericht. Hieruit wordt het duidelijk dat de twee passages elkaar niet tegenspreken. Daarom ontkent Handelingen 22:9 niet dat Paulus’ kompanen bepaalde geluiden hoorden; het zegt eenvoudigweg alleen dat zij de geluiden die zij hoorden niet begrepen.”

Tot slot: de algemene aantijging dat de Bijbel een “mytisch boek” is, barstensvol fouten en onwaarheden en zeker heel veel slordigheden omdat er in al die jaren “allemaal schrijffouten zijn opgetreden”.

God laat ons niet achter met alleen beweringen in de Bijbel over Zijn goddelijke bediening, hij ondersteunt deze ook met overtuigend bewijs. Het ontwerp van de Bijbel zelf is al een wonder. Geschreven over een periode van meer dan 1,500 jaar door een groot aantal verschillende schrijvers, maar toch is elk boek in de Bijbel consequent wat de boodschap betreft. Deze 66 boeken praten over geschiedenis, profetie, poëzie, en theologie. Ondanks hun complexiteit, verschillen in schrijfstijlen en tijdsverschillen, stemmen de boeken van de Bijbel op miraculeuze wijze met elkaar overeen in hun thema, feiten en kruisverwijzingen.

Geen enkel mens zou zo'n ingewikkelde combinatie van boeken over een periode van 1,500 jaar kunnen plannen. De Bijbelmanuscripten (vergeet niet dat er tot 1455 geen drukpersen bestonden) hebben de tand des tijds overleefd, ondanks de elementen, vervolgingen en tijd. De meeste geschriften uit de oudheid, die op zwakke materialen zoals papyrus werden geschreven, zijn compleet verdwenen. En toch zijn veel kopieën van het Oude Testament bewaard gebleven. De Dode Zee rollen bijvoorbeeld bevatten alle boeken van het Oude Testament, behalve Ester, en worden teruggedateerd tot voor de tijd van Christus. Kijk nu eens naar "De Gallische Oorlogen" van Julius Caesar. Hiervan bestaan slechts tien kopieën die ongeveer 1,000 jaar na de gebeurtenissen werden geschreven. Ter vergelijking: er bestaan meer dan 24,000 manuscripten van het Nieuwe Testament, waarvan de oudste kan worden gedateerd tot minder dan 24 jaar na Christus.

De Bijbel bekrachtigt zijn goddelijke auteurschap ook door middel van vervulde profetieën. Een verbijsterend aantal van 668 profetieën is reeds vervuld en geen enkele hiervan is ooit als onwaar bewezen (drie zijn onbevestigd). Een eerlijke bestudering van bijbelse profetie zal het Goddelijke auteurschap van de Bijbel overtuigend bewijzen. Bovendien bevestigt (of in sommige gevallen ondersteunt) de archeologie de verslagen die in de Bijbel zijn vastgelegd.

Geen enkel ander heilig boek komt ook maar in de buurt van de Bijbel wat betreft de hoeveelheid bewijsstukken die zijn goddelijk auteurschap bevestigen.

Bronnen

- diverse artikelen, Wikipedia
- Herschepping, Maarten te Hennepe
- Schepping en Herschepping, Ds. C. J. Hoekendijk, NBCirculaire 10^e jaargang, nr. 4
- Hiaat (gap) theorie, Bijbel en Onderwijs
- Scofield Reference Bible, Editie 1917.
- Introduction To Integrated Christian Apologetics, Dr. Johnson C. Philip & Dr. Saneesh Cherian, Calvin Research Group
- Randall Niles, www.allaboutthejourney.org